

இயேசுவின் சபை:

ஆராதனை [2]

முந்திய பாடமானது ஆராதனையின் நான்கு வெளிப்பாடுகளின் மீது கவனம் செலுத்தியது: அவைகள் கர்த்தருடைய இராப்போஜனம், தேவ வசனத்தைப் போதித்தல் மற்றும் பிரசங்கித்தல், ஜெபம் மற்றும் கொடுத்தல் ஆகியவைகள் எனப்படுகின்றன. இந்த பாடத்தில் ஆராதனையின் ஐந்தாவது வெளிப்பாடாகிய பாடுதல் என்பது பற்றி அதிக விபரமாய்க் காண்போம்.

பாடுதல் என்பது எப்பொழுதுமே ஆராதனையின் இயல்பான ஒரு வெளிப்பாடாக இருந்துள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டில் தாவீது, “கர்த்தரைப்பாடி, அவரைக் கீர்த்தனம் பண்ணுவேன்” (சங். 27:6இ) என்று கூறினார். புதிய ஏற்பாட்டில், பாடுதலும் ஆராதனையின் இன்றியமையாத பாகமாக விளங்குகின்றது.

நமது தனிப்பட்ட பக்தி முயற்சிகளில் பாடுதல் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். யாக்கோபு, “ஒருவன் மகிழ்ச்சியாயிருந்தால் சங்கீதம் பாடக்கடவன்” (யாக். 5:13ஆ) என்று எழுதினார். நம்மில் சிலர், நமது பெற்றோர்கள் அல்லது பெற்றோரின் பெற்றோர்கள் வேலை செய்கையில் பாடல்கள் பாடியதை நினைவுகூரக்கூடும்.

பாடுதல் என்பது வெளியரங்கமான ஆராதனையின் பாகமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிட்டுள்ளார். எபிரெயர் 2:12ஆ வில், “சபை நடுவில் உம்மைத் துதித்துப் பாடுவேன்” என்று கூறப்படுகின்றது.¹ “சங்கீதங்களினாலும் கீர்த்தனைகளினாலும் ஞானப் பாட்டுகளினாலும் ஒருவருக்கொருவர்” (எபே. 5:19அ) பேசும்படிப் பவுல், எபேசுவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். மேலும் அவர் கொலோசெயில் இருந்த சபையாருக்கு, “சங்கீதங்களினாலும், கீர்த்தனை களினாலும், ஞானப்பாட்டுகளினாலும்” (கொலோ. 3:16) ஒருவருக் கொருவர் போதித்து புத்தி சொல்லிக் கொள்ளும்படி கூறினார். 1 கொரிந்தியர் 14ல், வெளியரங்கமான ஆராதனைக்கான வழிகாட்டுதல் களைப் பவுல் கொடுக்கையில், “ஆவியோடும் பாடுவேன் ... கருத்தோடும் பாடுவேன்” (1 கொரி. 14:15) என்று சுட்டிக் காட்டினார்.

இந்தப் பாடத்தில், வெளியரங்கமான ஆராதனையானது வலியுறுத்தப்படும். இங்கு உள்ளடங்கும் கொள்கைகள் தனிப்பட்ட ஆராதனையிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படலாம்.

தேவன் எதை விரும்புகின்றார்

பாடுதல் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டு வசனப் பகுதிகளின் பட்டியலில் மாற்கு 14:26ம் உள்ளடங்கும். அதில் இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் ஒலிவமலைக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுமுன் ஸ்தோத்திரப்பாட்டைப் பாடினார்கள்.² அப்பட்டியலில் அப். 16:25ம் உள்ளடங்கும், அதில் நடுராத்திரியிலே “பவுலும் சீலாவும் ... தேவனைத் துதித்துப் பாடினார்கள்.” இயேசுவும் அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் என்னைப் போலவே பாடுவதில் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் என்று இவ்வசனங்கள் எனக்குக் கூறுவதால், இவைகளை நான் மிகவும் விரும்புகின்றேன். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டவற்றுடன், இப்பட்டியலில் பின்வரும் மற்ற வசனங்களும் சேர்க்கப்படும்.³

... அந்தப்படி: இதினிமித்தம் நான் புறஜாதிகளுக்குள்ளே உம்மை அறிக்கை பண்ணி, உம்முடைய நாமத்தைச் சொல்லி, சங்கீதம் பாடுவேன் என்று எழுதியிருக்கிறது (ரோமர் 15:9).

... நான் ஆவியோடும் விண்ணப்பம் பண்ணுவேன், கருத்தோடும் விண்ணப்பம் பண்ணுவேன்; நான் ஆவியோடும் பாடுவேன், கருத்தோடும் பாடுவேன் (1 கொரி. 14:15).

உம்முடைய நாமத்தை என் சகோதரருக்கு அறிவித்து, சபை நடுவில் உம்மைத் துதித்துப் பாடுவேன் ... (எபி. 2:12).

உங்களில் ஒருவன் துன்பப்பட்டால் ஜெபம் பண்ணக் கடவன்; ஒருவன் மகிழ்ச்சியாயிருந்தால் சங்கீதம் பாடக் கடவன் (யாக். 5:13).

ஆராதனையில் பாடுதல் என்பது பற்றி நாம் அறியத் தேவையானது என்ன என்பதை எபே. 5:19 மற்றும் கொலோ. 3:16 ஆகிய வசனங்கள் சுருக்கிக் கூறுகின்றன. இவையிரண்டும் ஒரே மாதிரியான வசனங்களாய் இருக்கின்றன:

சங்கீதங்களினாலும் கீர்த்தனைகளினாலும் ஞானப்பாட்டுகளினாலும் ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லிக்கொண்டு, உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரைப் பாடிக்கீர்த்தனம்பண்ணி (எபே. 5:19).

கிறிஸ்துவின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும் பரிபூரணமாக வாசமாயிருப்பதாக; சங்கீதங்களினாலும் கீர்த்தனைகளினாலும் ஞானப்பாட்டுகளினாலும் ஒருவருக்கொருவர் போதித்துப் புத்திசொல்லிக்கொண்டு உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரைப் பக்தியுடன் பாடி (கொலோ. 3:16).

ஒவ்வொருவரும் பாடும்படி தேவன் விரும்புகின்றார் என்று இவ்வசனங்கள் நமக்குப் போதிக்கின்றன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலர் மட்டும் பாடும்படி இக்கட்டளையில் கூறப்படவில்லை. அழகான குரல்கள்

உடையவர்களுக்கு மட்டும் என்று இது வரைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இந்த அறிவுறுத்தல்கள் முழு சபையாருக்கும் கூறப்பட்டன. எவரொருவரும் வெறுமனே அமர்ந்து கேட்கும்படியாக தேவன் விரும்புவதில்லை; ஒவ்வொருவரும் பாடும்படியாகவே அவர் விரும்புகின்றார்.⁴ தனிநபர் ஒருவர் பாடுந்திறமை பெற்றோ அல்லது பெறாமலோ இருக்கலாம், ஆனாலும் கூட அவர், (பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர் ஒருவரின் வார்த்தையில் உள்ளது போல) கர்த்தரைக் “கெம்பீரமாய்ப் பாட” (சங். 95:1)⁵ முடியும்.

தேவன், தமது மக்கள் எவ்வகையான பாடல்களை ஆராதனையில் பயன்படுத்துவதை விரும்புகின்றார் என்பதையும் இவ்வசனப் பகுதிகள் நமக்குக் கூறுகின்றன: அவைகள், “சங்கீதங்கள், கீர்த்தனைகள் மற்றும் ஞானப்பாட்டுகள்” ஆகியவையாகும். இம்மூன்று வகைகளையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதென்பது மிகவும் கடினமானதாகும்,⁶ ஆனால் “ஆவிக்குரிய” என்பது இவ்விடத்தில் திறவுகோல் வார்த்தையாக இருக்கின்றது: ஆராதனையில் பயன்படுத்தப்படும் பாடல்கள் மாம்சத்திற்கேற்றதாய் இல்லாமல், ஆவிக் கேற்றதாய் இருக்க வேண்டும்.⁷

மேலும், இவ்விரண்டு வசனங்களும், நமது பாடல்கள் இலக்குள்ளதாயிருக்க வேண்டும் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன: சில வேளைகளில் அவைகள் புறம்பான இலக்குள்ளவைகளாயிருக்கும்: “ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லிக் கொண்டு”; “ஒருவருக்கொருவர் போதித்துப் புத்தி சொல்லிக் கொண்டு.” மற்ற வேளைகளில் அவைகள் மேல் நோக்கிய இலக்குள்ளவைகளாய் இருக்க வேண்டும்: “உங்கள் இருதயத்தில் கர்த்தரைப் பாடிக் கீர்த்தனம் பண்ணி”; “உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரைப் பக்தியுடன் பாடி.”

பல பாடல்கள் சக கிறிஸ்தவர்களுக்கோ அல்லது கிறிஸ்துவை ஏற்க வேண்டியவர்களுக்கோ புத்தி கூறும் வகையில் அமைந்துள்ளன:

அழைக்கிறார், அழைக்கிறார் இதோ!
நீயும் வா உந்தன் நேசர்
ஆவலாய் அழைக்கிறார் இதோ.

கர்த்தரை நம்பியே ஜீவிப்போம்
கவலை கஷ்டங்கள் தீர்ந்திடும்
கைவிடா காத்திடும் பரமனின்
கரங்களை நாம் பற்றிக் கொள்வோம்.

மற்ற பாடல்கள் துதி மற்றும் நன்றிகளை, தேவன் மற்றும் இயேசுவை நோக்கிச் செலுத்துவதாக அமைந்துள்ளன,

நன்றியால் துதிப்பாடு உன் இயேசுவை
உள்ளத்தால் என்றும் பாடு.

நிறைவாக இவ்வசனப் பகுதிகளில், கிறிஸ்தவர்கள் வெறுமனே தங்கள் உதடுகளினால் மட்டும் பாடக்கூடாது, என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது;

அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் “கர்த்தரைப் பாடிச் சீர்த்தனம் பண்ணி”; “தங்கள் இருதயங்களில் கர்த்தரைப் பக்தியுடன் பாடி.” ஆராதிப்பவர்கள் தாங்கள் பாடுகின்ற பாடல்களின் வார்த்தைகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் “ஆவியோடும்... கருத்தோடும்” (1 கொரி. 14:15) பாட வேண்டியதாயிருக்கின்றது. இருதயத்திலிருந்து வராத பாடல் எதுவும் நாம் இருக்கும் அறையின் கூரையைக் காட்டிலும் உயர எழும்புவதில்லை.

தேவன் எதை விரும்பாதிருக்கின்றார்

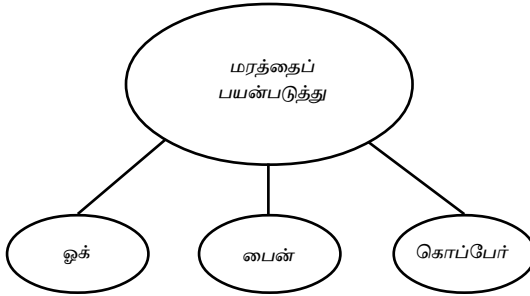
நாம் படித்த வசனப் பகுதிகளில் மனிதக் குரல் மற்றும் இருதயம் என்ற “இசைக் கருவிகள்” மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை நீங்கள் கவனித்திருக்கலாம். இசையமைக்கும் எந்திர இசைக் கருவிகளைப் பற்றி குறிப்பு எதுவும் இருக்கவில்லை.⁸ புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் நீங்கள் படித்துப் பாருங்கள், அதில் எவ்விடத்திலும் கர்த்தருடைய சபை ஆராதனையில் இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக நீங்கள் காணமாட்டீர்கள்.⁹ வீணை மற்றும் பல இசைக் கருவிகள் பழைய ஏற்பாட்டு ஆராதனையில் பயன்படுத்தப்பட்டன (எடுத்துக்காட்டாக, சங்கீதம் 150), ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், கிறிஸ்தவர்களின் ஆராதனையில் அவை இருக்கவில்லை.¹⁰

நாம் அறிந்த வரையில், ஆதி கிறிஸ்தவர்களுக்கு, “ஆராதனையில் இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பாயாக” என்று ஒருபொழுதும் கூறப்பட்டதில்லை. பின்பு ஏன் கிறிஸ்தவ ஆராதனையில் இசைக்கருவிகள் தவிர்க்கப்பட்டன? கர்த்தருடைய பந்தியில் இடலியும், தேநீரும் காணப்படாமலிருப்பதன் அதே அடிப்படையில் இருந்தே இம்முடிவு மேற்கொள்ளப்படக் கூடும்: தேவன் மிகச் சரியாகத் தாம் விரும்புவது என்ன என்று கூறும் பொழுது, அதே வகையில் இருந்து மற்ற எல்லாவற்றையும் அக்கூற்று நீக்கி விடுகின்றது.

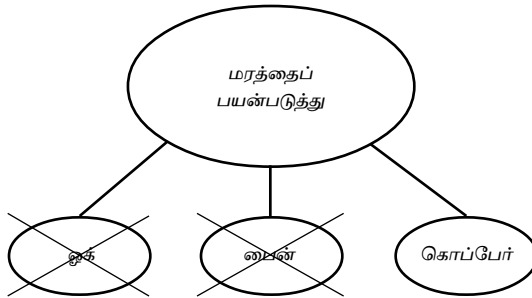
சில வேளைகளில் இது “தவிர்த்தலின் கொள்கை” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. “தவிர்த்தலின் கொள்கை” என்ற விளக்கத்தை நீங்கள் ஒருபொழுதும் கேள்விப்படாமல் இருக்கலாம், ஆனால் ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் இந்தக் கொள்கையைப் பயன்படுத்துகின்றீர்கள்: சுவர் ஒன்றுக்கு வெள்ளை வண்ணம் பூசும்படி ஒருவரை நீங்கள் கூலிக்கு அமர்த்தினால், அவரிடத்தில் நீங்கள், “சிவப்பு ... அல்லது நீலம் ... அல்லது பச்சை ... அல்லது கறுப்பு வண்ணம் பூச வேண்டாம்” என்று கூறத் தேவையில்லை. “நீங்கள் விரும்புவதைக் குறிப்பிட்டு, வெள்ளை வண்ணம் பூசங்கள்” என்று கூறினால், அது (அக்கூற்று) தானாகவே மற்ற எல்லா வண்ணங்களையும் தவிர்த்து விடுகின்றது.

வேதாகமம் தவிர்த்தலின் கொள்கைக்கான எடுத்துக்காட்டுகளால் நிறைந்துள்ளது. நோவாவுக்கு ஒரு பேழையைக் கட்டும்படி கூறப்பட்டது (ஆதி. 6:14). “அதை மரத்தினால் கட்டு” என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டிருந்தால் அவர் எந்த வகையான மரத்தையாவது பயன்படுத்தியிருக்க முடியும்: ஓக், பைன், கொப்பேர் மரம் அல்லது அவர்

விரும்பிய எந்த வகையான மரத்தையும் பயன்படுத்தியிருக்க முடியும்.

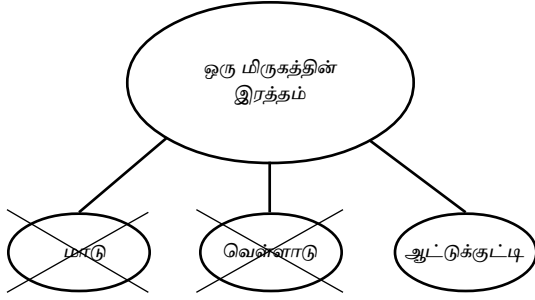

மாறாக, தேவன் தம்முடைய குறிப்பான அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுத்தார்: கொப்பேர் மரத்தினால் அதைக் கட்டும்படி நோவாவுக்கு அவர் கூறினார் (ஆதி. 6:14).¹¹ கர்த்தர், “ஓக், அல்லது பைன் அல்லது வேறு எவ்வகையான மரத்தினாலாவது ... பேழையைக் கட்ட வேண்டாம்” என்று கர்த்தர் கூறியிருக்க வேண்டியிராதிருந்தது. அவர் கொப்பேர் மரத்தைக் குறிப்பாகக் கூறியது, மற்ற எல்லா வகையான மரங்களையும் தவிர்த்தது.

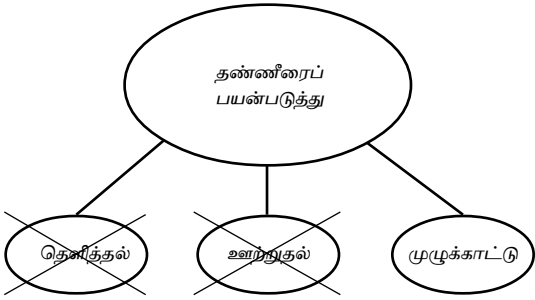

இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்தில் இருந்து தப்பிச் செல்வதற்குச் சற்று முன்னதாக, தங்கள் வீடுகளில் மரணம் நேராதபடிக்குத் தங்கள் வீடுகளின் நிலைக்கால்கள் மேலும், நிலைச் சட்டத்தின் மீதும் இரத்தம் பூச வேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டது (யாத். 12:7, 13). “ஒரு மிருகத்தின் இரத்தத்தைப் பயன்படுத்து” என்று தேவன் கூறியிருந்தால் அடிப்பதற்கு அவர்கள், ஒரு மாடு, ஒரு வெள்ளாடு, ஒரு ஆட்டுக்குட்டி, அல்லது வேறு ஏதாவது மிருகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்க முடியும். ஆயினும் தேவன் அவர்களிடத்தில், ஒரு ஆட்டுக் குட்டியின் இரத்தத்தைப் பயன்படுத்தும்படிக் குறிப்பாகக் கூறினார் (யாத். 12:3, 7). தேவன், “ஒரு மாடு, அல்லது ஒரு வெள்ளாடு அல்லது வேறு ஏதேனும் மிருகம்

ஆகியவற்றின் இரத்தத்தை நிலைக்கால்கள் மற்றும் நிலைச் சட்டத்தின் மீது பூச வேண்டாம்” என்று தேவன் கூறவில்லை. அவர், “ஒரு ஆட்டுக்குட்டி” என்று கூறியபோது, அது மற்ற எந்த வகை மிருகத்தையும் தவிர்த்தது.

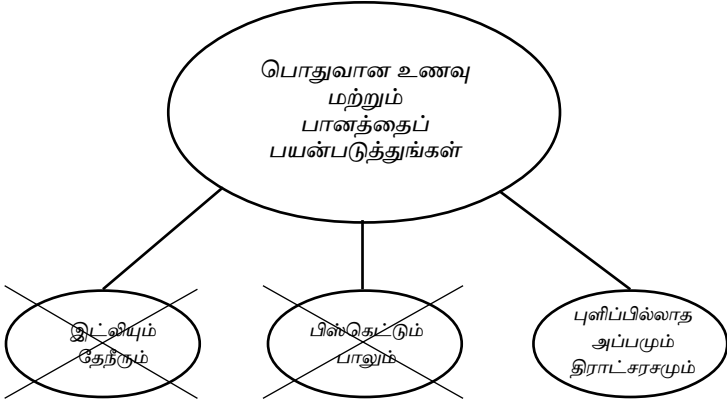

நாம் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளை யிட்டுள்ளார் (அப். 2:38). இந்தக் கட்டளையைப் பொருத்தமட்டில் கர்த்தர், “ஞானஸ்நானம் பெறுபவர் மேல் தண்ணீரைப் பயன்படுத்து” என்று கூறியிருந்தால், நமது கற்பனையில் காணும் ஏதோ ஒரு வகையில் நாம் தண்ணீரைப் பயன்படுத்த முடியும். நாம் மக்கள்மேல் தண்ணீரைத் தெளிக்கலாம்; மக்கள்மேல் தண்ணீரை ஊற்றலாம்; மக்களைத் தண்ணீருக்குள் முழக்காட்டலாம் - ஆனால் நாம் கண்டுள்ளபடி, முழக்காட்டுதலே வேதவசனத்தின்படியான ஞானஸ்நானமாய் இருக்கின்றது. புதிய ஏற்பாடானது, “தண்ணீரைத் தெளித்தோ அல்லது ஊற்றியோ அதை ஞானஸ்நானம் என்று அழைக்க வேண்டாம்” என்று கூற வேண்டியதில்லை. முழக்காட்டுதல் குறிப்பாய்க் காட்டப்பட்டபோது, அது தெளித்தல் மற்றும் ஊற்றுதலைத் தவிர்த்தது.

கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தை இயேசு நிறுவனம் செய்தபோது,

“எனது சரீரத்தின் நினைவாகப் பொதுவான ஒரு உணவையும், எனது இரத்தத்தின் நினைவாகப் பொதுவான ஒரு பானத்தையும் பயன்படுத்துங்கள்” என்று அவர் கூறியிருந்தால், சபையானது எந்த உணவையும் பானத்தையும் பயன்படுத்துவது என்று முடிவு செய்யும் முறையில் சுயாதீன முள்ளதாய் இருந்திருக்கும். சிலருக்கு இட்லியும் தேநீரும் பிடிக்கும், மற்றவர்களுக்கு பிஸ்கெட்டும் பாலும் வைக்க விரும்பலாம். இருந்தாலும் நாம் கண்டுள்ளபடி, புளிப்பில்லாத அப்பமும், திராட்ச ரசமும் இயேசுவாலும் ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களாலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்த விரும்புகின்றவர்களுக்கு, “இட்லியும் தேநீரும் பயன்படுத்த வேண்டாம், பிஸ்கெட்டும் பாலும் பயன்படுத்த வேண்டாம்” என்று கூறப்பட வேண்டியிருக்கவில்லை. தேவன் வெளிப்படுத்தியதில் நிலைநிற்பதுடன் அவர்கள் திருப்தியடைய வேண்டியதாய் இருந்தது.

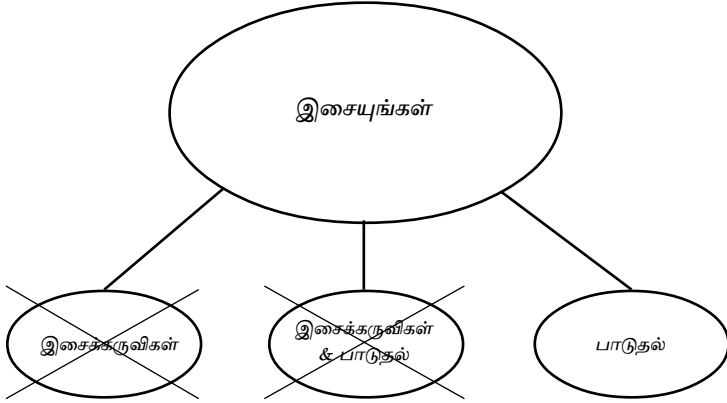
புளிப்பில்லாத அப்பம் மற்றும் திராட்சரசம் ஆகியவற்றிற்குப் பதிலாக இட்லியும் தேநீரும் பயன்படுத்துவது தவறாகும் என்று உங்களால் காண முடிகின்றதா? கர்த்தருடைய பந்தியில் இட்லி மற்றும் தேநீரைச் சேர்ப்பதும் தவறாகும் என்று உங்களால் காண முடிகின்றதா?¹² என் அனுபவத்தில், தனிநபர் ஒருவர் இட்லியையும் தேநீரையும் கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் சேர்ப்பது தேவ தூஷணமாகும் என்பதைக் காண முடியாவிட்டால், அவர் பாடுதலில் இசைக் கருவிகளின் இசையைச் சேர்ப்பதில் உள்ள தீமையை ஒருபொழுதும் காணமாட்டார்.

ஆராதனையில் பாடுதல் என்ற கருத்திற்கு, தவிர்த்தலின் கொள்கை எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்பட முடியும் என்று ஒருவேளை நீங்கள் அறிய விரும்பலாம்: தேவன், “நீங்கள் ஆராதிக்கும்பொழுது இசையைப் பயன்படுத்துங்கள்” என்று கூறியிருந்தால், சபையானது பாடல் பாடுதல், இசைக் கருவிகளை இசைத்தல் அல்லது இவ்விரண்டையும் இணைத்துப்

பாடுதல் ஆகிய எதையாவது செய்திருக்கலாம் - ஆனால் தேவன், தாம் விரும்பியதைக் குறிப்பிட்டார். அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

- ... பாடுவேன் ... (ரோமர் 15:9).
- ... பாடுவேன் ... (1 கொரி. 14:15).
- ... உங்கள் இருதயத்தில் கர்த்தரைப் பாடிக்கீர்த்தனம் பண்ணி, (எபே. 5:19).
- ... உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரைப் பக்தியுடன் பாடி; (கொலோ. 3:16).
- ... பாடுவேன் ... (எபி. 2:12).
- ... ஒருவன் மகிழ்ச்சியாயிருந்தால் சங்கீதம் பாடக்கடவன் (யாக். 5:13).

“கிறிஸ்தவ ஆராதனையில் இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தாதிருப்பாயாக” என்று தேவன் கூற வேண்டியதில்லை. அவர், பாடுதலைக் குறிப்பிட்ட போது, அது வேறு எவ்வகையான இசையையும் தவிர்த்தது.

ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் தவிர்த்தலின் விதியைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள் - ஏனெனில் பழைய ஏற்பாட்டு ஆராதனையில் பயன்படுத்தப்பட்ட பல்வகை இசைக் கருவிகளையும் அவர்கள் தங்களுடைய ஆராதனையில் தவிர்த்திருந்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு¹³ கத்தோலிக்க சபையானது தனது ஆராதனையில் ஆர்மோனியத்தை அறிமுகப்படுத்தும் வரையிலும் கிறிஸ்தவ ஆராதனையில் a capella¹⁴ (வாய்ப்பாட்டு) தான் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதைக் கல்வியாளர்கள் பொதுவாக ஒப்புக் கொள்கின்றார்கள்.

முடிவுரை

ஆராதனையின் மற்ற எல்லா வெளிப்பாடுகளிலும் உள்ளது போலவே, பாடுதலிலும் சரியான செயல்கள் மற்றும் சரியான எண்ணப்போக்குகள் இருப்பதென்பது சபைக்குத் தேவையானதாகும். தேவன் கட்டளையிட்டிருப்பது எதுவோ, அதை மிகச் சரியாகச் செய்வதில் உறுப்பினர்கள் முதலாவது கவனம் செலுத்த வேண்டும். தேவனை, அவருக்குப் பிரியமான வகையில் ஆராதிப்பதில் அவர்களின் இருதயங்கள் நிலைநிற்க வேண்டும் (எபே. 5:10). ஆராதனையில் இந்த விதமான அல்லது வேறு விதமான வெளிப்பாடு தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் என்று நான் நினைக்கலாம், ஆனால் தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் வழியை அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ள வசனத்தைப் படிப்பதன் மூலம் மட்டுமே நான் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

கிறிஸ்தவர்கள் பாடுகையில், அவர்களின் இருதயங்கள் தேவனைத் துதிப்பதில் நிலைநிற்க வேண்டும் (அப். 2:47; ரோமர் 14:11; 15:11; பிலி. 1:10; எபி. 13:15). அவர்கள், “[தங்கள்] இருதயத்திலே கர்த்தரைப் பக்தியுடன்” (கொலோ. 3:16) பாட வேண்டும். அவர்கள், “... ஆவியோடும் ... கருத்தோடும் ...” (1 கொரி. 14:15) பாட வேண்டும்.

“என்ன” மற்றும் “எப்படி” என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கையில், உண்மையாய்த் தொழுது கொள்ளுகிறவர்கள், தேவனை “ஆவியோடும் உண்மையோடும்” (யோவா. 4:24) தொழுது கொள்ள முடியும்.

குறிப்புகள்

¹எழுத்தாளர், சங்கீதம் 22:22 என்ற பழைய ஏற்பாட்டு வசனத்தை மேற்கோள் காட்டினார். ²மத்தேயு 26:30ஐயும் காணவும். ³தேவனை உதடுகளினால் துதிப்பதைக் குறிப்பிடும் எபிரெயர் 13:15 போன்ற வசனப்பகுதிகளும் இடப்பட்டியலில் அடங்கலாம். இந்தச் சந்தர்ப்பம் பொருளில் உள்ள அனைத்து வசனங்களையும் படிப்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ⁴சில வேளைகளில் (குரல்வளை வியாதியினால்) ஒருவர் பாட முடியாமல் போகும் சந்தர்ப்பம் நேரிடலாம், ஆனால் இவைகள் விதிவிலக்கு தானே தவிர விதியாகி விடுவதில்லை. ⁵சங்கீதம் 95:1ஐ வாசியுங்கள், அப்பொழுது நீங்கள் “கெம்பிரமாய்ப் பாடுவது” என்பது கட்டுக்கடங்கா மகிழ்வுணர்வுடன் பாடுதலைக் குறிக்கின்றது என்பதைக் காண்பீர்கள். “சங்கீதங்கள்” என்பவை துதிக்கும் பாடல்கள் என்றும், “கீர்த்தனைகள்” என்பவை அதிக கம்பீரமான பாடல்கள் என்றும், “ஞானப்பாடல்கள்” என்பவை அதிக உற்சாக மூட்டுபவை என்றும் சிலர் நினைக்கின்றார்கள். இம்மூன்று சொற்றொடர்களுக்கும் இடையில் பெரிய வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்த நாம் அநேகமாக விரும்புவதில்லை. ஆராதனையில் பாடல் பாடுதல் என்ற ஒரே கருத்தை உற்று நோக்கும் மூன்று வழிகளாக மட்டுமே இவை உள்ளன. ஒரு பாடல் ஆவிகேற்றதா அல்லது மாம்சத்திற்கேற்றதா என்பதை நிதானித்து முடிவு செய்ய வேண்டியதாயிருக்கின்றது, ஆனால் தேவன், தமது மக்கள் ஆவிக்குரிய பாடல்களைப் பாடுவதையே விரும்புகின்றார். ⁶“இசையமைக்கும் எந்திர இசைக் கருவிகள்” என்பது நீளமான மற்றும் அழகற்ற சொற்றொடராக உள்ளது. காலம் மற்றும் இடத்தைச் சேமிப்பதற்காக இப்பாடத்தின் இப்பகுதியிலிருந்து இனி நான் “இசைக் கருவிகள்” என்று குறிப்பிடும்பொழுது, நான் “இசையமைக்கும் எந்திர இசைக் கருவிகளையே” அர்த்தப்படுத்துகின்றேன். ⁷எந்திர இசைக் கருவிகளைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டில் அவ்வப்போது நீங்கள் காண்பீர்கள், ஆனால் கிறிஸ்தவ ஆராதனையின் சந்தர்ப்பப் பொருளில் அவை காணப்படுவதில்லை (1 கொரி. 13:1ல் உள்ளது போல) இசைக் கருவிகள் விளக்கத்திற்காகவும், மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின்

அடையாளக் குறிகளின் ஒரு பகுதியாகவும் (வெளி. 5:8ல் தூபவர்க்கத்துடன் இணைந்து வருவது போன்று) குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஆயினும், கர்த்தருடைய சபையில் எந்திர இசைக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக ஒரு இடத்தில் கூடக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ¹⁰கல்வியாளர்கள் பொதுவாக இதை ஒப்புக் கொள்கின்றார்கள். இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதனையில் இசைக் கருவிகள் பயன்படுத்துவதற்குப் பலத்த எதிர்ப்புத் தெரிவித்து எழுதினார்கள்.

¹¹இன்றைய நாட்களில் நாம் “கொப்பேர்” மரம் என்றால் எது என்பதை உறுதியாக அறிய முடியவில்லை, ஆனால் அது முக்கியமற்றது. தேவன் விரும்பிய மரவகை எது என்பதை நோவா அறிந்திருந்தார் என்பதே முக்கியமானதாகும். ¹²தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதலுடன் வேறொன்றைச் சேர்க்கும் பாவமானது, அவருடைய வெளிப்படுத்துதலுக்குப் பதிலாக இன்னொன்றைப் பயன்படுத்தும் பாவத்தைப் போன்றே மிகவும் மோசமானதாகும் (வெளி. 22:18, 19ஐக் காணவும்). ¹³6ம் மற்றும் 7ம் நூற்றாண்டுகளில் இசைக் கருவிகளை அறிமுகப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அவைகள் இடையில் கலைந்து போயின, கி.பி. 1250 வரையிலும் இசைக் கருவிகள் அறிமுகப்படுத்தப் படவில்லை. ¹⁴A cappella என்பதன் நேரடிப் பொருள் “chapel style” (ஆலய முறைமை) என்பதாகும். இன்றைய நாட்களில் இச்சொற்றொடரானது முற்றிலும் வாய்ப்பாட்டாகவே உள்ள இசையைக் குறிப்பிடப் பயன்படுகின்றது.